

839

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 5 Μαΐου, Δημογεροντίας Πάροῦ εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 14-16.

840

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 3 Σεπτ., Δημογεροντίας Φολεγαῆνδρου εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 16-17. Ἰδιαιτέραν ἀπάντησιν ἀπὸ 20 Αὐγ. τοῦ εἰρηνοδίκου Δεκαβάλες, αὐτόθι,
σ. 17-18.

841

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 19 Ἀπρ., Εἰρηνοδίκου Ἀμοργοῦ Ἰω. Βλαβιανοῦ εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 18-19.

842

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 12 Ἀπριλίου, Δημογεροντίας Νέας Σύρας εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 123-125.

«... 2. ... Οἱ γονεῖς ἦτον εἰς χρέος ν' ἀφίσουν εἰς τὴν διαθήκην τῶν τέκνων τῶν ὅλην τὴν περιουσίαν τῶν, ἐξαιρουμένων μόνον 10 % εἶχαν τὸ ἐλεύθερον νὰ τὸ διαθέσουν κατ' ἀρέσκειαν ... σημειωτέον δὲ ὅμως, ὅτι ὁ γονεὺς ἦτον αὐτεξούσιος εἰς τὴν διαθήκην του νὰ διαμοιράσῃ τὴν περιουσίαν του εἰς τὰ τέκνα του, ὅπως ἔκρινεν εὐλογον, π.χ. εἶχε περιουσίαν 100000 δρ. καὶ πέντε τέκνα, ἐδύνατο ν' ἀφήσῃ εἰς μὲν τὸ ἐν 40000, εἰς δὲ τὸ ἄλλο 30000 καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα ἀπὸ 10000, ἡ διαθήκη ἦτον ἀμετάτρεπτος ...

3. ... Ἐπειδὴ ὅμως καὶ δὲν ἔχομεν παράδειγμα, ν' ἀποθάνῃ τις ἄνευ συγγενεῖς, εἰς τὴν πατρίδα μας, δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπῶμεν, ποῖος τὸν ἐκκληρονόμει εἰς τοιαύτην περίπτωσιν. ... 6. Τὸ προικισθὲν τέκνον ἐθεωρεῖτο ὡς ἀποξενούμενον πλέον ἀπὸ πᾶν κληρονομικὸν δίκαιον ὡς πρὸς τοὺς γονεῖς του, ὥστε ἦτον ὑπόχρεον νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς μόνην τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ προῖκα, ἂν καὶ οἱ γονεῖς εἰς τὸν θάνατόν των ἄφιναν εἰς τὰ λοιπὰ τέκνα τριπλασίαν περιουσίαν ... Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἡ προῖξ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος τέκνου δὲν ὑπέκειτο ὡσαύτως εἰς κανὲν εἶδος χρέος τοῦ γονέως του, μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐὰν τὸ χρέος τοῦτο ἐγένετο μετὰ τὴν προικοδότησιν ... 8. ... Συγχωρεῖται ἡ ἐκποίησης τῆς προικός, ὅταν εἶναι περὶ τούτου σύμφωνον τὸ ἀνδρόγυνον, διὰ τὰς ἐφεξῆς μόνον ἀνάγκας : α) διὰ νὰ ζωοθραφῶσιν, β) διὰ νὰ πληρώσουν χρέη νόμιμα, γ) καὶ τέλος ἐὰν εἶναι νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὴν πωληθησομένην προῖκα, ἥγουν νὰ λάβουν περισσότερον ἀπὸ ὅτι ἀξίζει.

... Ἐκθέτομεν ὡσαύτως καὶ ἄλλας συνηθείας, ὑπαρχούσας εἰς τὴν κοινότητά μας, ἐκτὸς τῶν περιεχομένων εἰς τὰ ἀνωτέρω ὀκτὼ ζητήματα.

Ὅλα τ' ἀνδρόγυνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλάμβανον κοινωνίαν γάμου, ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ

ένος ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, ὅσα ἀγαθὰ ἀπέκτον κινητὰ ἢ καὶ ἀκίνητα, καθὼς προσέτι καὶ εἰς ὅσα χρέη χρηματικὰ ὑπέπιπταν προερχόμενα ἢ ἀπὸ ἐμπορίου ἢ ἀπὸ ὁποῖον δήποτε ἄλλο τι, ἦτον ἡ ὠφέλεια καὶ τὸ βάρος ἐξ ἡμισείας εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη, δηλαδή εἰς τὸ ἀνδρόγυνον. Παρ. χάριν, ὁ ἄνδρας μὲ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἐμπορίου του, ἢ ἄλλο τί, τοῦ εὐρίσκετο ὠφελος εἰς τὰ θάνατά του εἴκοσι χιλιάδ. δραχ. εἰς μετρητὰ ἢ εἰς κτήματα, ἢ ἐκ τοῦναντίον εἴκοσι χ. δραχ. χρηματικὸν χρέος, τὸ ἐπιτόπιον ἔθος, ἔδιδε τὸ δικαίωμα (μὴν ἔχοντες κατιόντας κληρονόμους) καὶ εἰς τοὺς ἀνιόντας ἢ πλαγίους συγγενεῖς τῆς γυναικὸς νὰ μοιράζων ἐξ ἡμισείας μὲ ἐκείνους τοῦ ἀνδρὸς ὅλην τὴν εὐρεθεῖσαν ὠφέλειαν, ἢ ὑπεχρέωνεν, εἰς περίστασιν χρέους, καὶ τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς νὰ πληρώσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀφισμένου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς χρέους. Ἦτον ὡσαύτως παλαιότατον ἔθος τῆς Κοινότητός μας, ὅτι ὅλαι αἱ μεταξὺ τῶν πολιτῶν ὑφιστάμεναι διαφοραί, προερχόμεναι ἀπὸ προικοσύμφωνα καὶ διαθήκας, νὰ δικάζωνται ἐκκλητῶς παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐπισκόπου τοῦ τόπου καὶ ἀνεκκλητῶς ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Ρώμης, αἵτινες αποφάσεις παρρησιαζόμεναι εἰς τὴν ἐπιτόπιον πολιτικὴν Ἀρχήν, ἐλάμβανον ἄνευ λόγου, τὴν ἐκτέλεσιν των καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Τὰ ἔθιμα δὲ τὰ ἀφορῶντα τὰς διαθήκας, πωλήσεις ἀκινήτων πραγμάτων καὶ ἀλλαγῶν, τὰ ἐξάγει ἡ Σ. Γραμματεία ἀπὸ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀντίγραφα συνηθειῶν, αἵτινες εὐρίσκονται γραπτὰ καὶ παρακατατεθειμένα εἰς τὸ Ἀρχαιοφυλακεῖον τῆς αὐτῆς Κοινότητος. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ ἀπὸ πόσον καιρὸν ἐπεκράτουν αἱ συνήθειαι αὐταὶ εἰς τὸν τόπον μας, καὶ εἰς πόσον τόπον ἐκτ(ε)ίνονται, εἶναι ἀδύνατον τῆς Δημογεροντίας νὰ προσδιορίσῃ τὸ τοῦ καιροῦ ποσόν, ὅταν ἐμβῇκαν εἰς ἐνέργειαν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος συνήθειαι, γνωρίζει ὅμως, ὅτι ἡ ἀρχὴ των εἶναι παμπάλαιος, ἡ δὲ νῆσος μας σύγκειται ἀπὸ μίαν μόνον Κοινότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν χώραν αὐταί, διότι εἰς τοὺς εὐρισκομένους καὶ κατοικοῦντας ἤδη ἐνταῦθα παροίκους, δὲν ἀνάγεται βέβαια ἡ ὑπόθεσις αὕτη».

843

1833. Ἀπάντησις Εἰρηνοδίκου καὶ Δημογέροντος Ἀ ν ά φ η ς Ν. Πελέκη, ἐν ΓΑΚ (Ἀρχεῖον Βλαχογιάννη, κιβ. 127) εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον.

Περὶ ταύτης σημειώνει ὁ Ἰ. Β ι σ β ί ζ η ς, ἐν 49, σ. 7, σημ. 1 : «Τὰ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενα ὡς ἰσχύοντα ἐν Ἀνάφῃ ἔθιμα, εἶναι ὅμοια κατὰ πάντα πρὸς τὰ ἐγγράφα ἔθιμα τῆς νήσου Θήρας τοῦ ἔτους 1797». (πρβλ. ἀνωτ. ἀριθ. 528).

844

1833. Ἀπάντησις Εἰρηνοδίκου Θ ή ρ α ς Π. Σ. Αὐγερινοῦ εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 382, σ. 172–176.

845

1833. Ἀπάντησις Δημογεροντίας Α ἱ γ ῖ ν η ς εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 49, σ. 8–10.

